

PROPOZYCJE AKTYWNOŚCI

W ZAKRESIE PERCEPCJI SŁUCHOWEJ

Temat ośrodka tygodniowego: Tolerancja.

Temat ośrodka dziennego: Trudne słowo „tolerancja”.

Kształtowane umiejętności ucznia w zakresie poszczególnych kompetencji kluczowych:

Kompetencje społeczne:

- kształtowanie postawy tolerancji;
- doskonalenie umiejętności współpracy w grupie;
- rozwijanie umiejętności wcielania się w role.

Umiejętność uczenia się:

- rozwijanie umiejętności wykorzystania wiedzy w praktyce;
- doskonalenie umiejętności skupiania uwagi na zadaniu.

Kompetencje językowe:

- doskonalenie umiejętności opisywania;
- doskonalenie umiejętności definiowania pojęć;
- rozwijanie umiejętności porównywania i wnioskowania na podstawie obserwacji.

Kompetencje muzyczne:

- rozwijanie umiejętności uważnego słuchania;
- kształtowanie wrażliwości słuchowej;
- rozwijanie umiejętności realizowania schematów rytmicznych za pomocą ruchów ciała.

PRZEBIEG ZAJĘĆ

1. Zajęcia wstępne

a. Zajęcia porządkowe

- Powitanie

Uczniowie swobodnie spacerują po sali. Nauczyciel wita dzieci słowami: „Witam wszystkich, którzy lubią słuchać muzyki”, „Witam wszystkich, którzy lubią tańczyć”, „Witam wszystkich, którzy lubią czytać książki” itd. Wywołane dzieci machają w kierunku nauczyciela.

- Ustalenie daty

Uczniowie stoją w szeregu pod tablicą, pierwsza osoba wymienia aktualny dzień tygodnia zaczynając od słów: „Dziś jest....”, druga osoba podaje dzień miesiąca, trzecia osoba miesiąc, czwarta osoba rok, piąta osoba – porę roku. Pozostałe osoby podają kolejno pełną datę.

- Przygotowanie do zajęć

Uczniowie nadal stoją w szeregu. Pierwsza osoba, która nie wymieniała daty siada do ławki, wyjmuje przybory szkolne potrzebne zwykle do zajęć i wymienia ich nazwy. Następnie kolejno siadają pozostali uczniowie i wyjmują swoje przybory w takiej kolejności jak osoba pierwsza.

- Ustalenie listy obecności

Uczniowie rysują na kartkach swoje autoportrety. Wieszają rysunki na tablicy. Następnie wspólnie próbują rozpoznać osoby na obrazkach. Podpisują autoportrety imionami. Na koniec ustalają ile osób jest obecnych, a ile – nieobecnych.

b. Obserwacja przyrody

Uczniowie uważnie obserwują pogodę za oknem. Następnie siadają w kole i dzielą się swoimi spostrzeżeniami. Wspólnie ustalają wyniki obserwacji.

c. Przedstawienie celu i tematu zajęć

- Uczniowie otrzymują karty pracy nr 1. Układają litery w odpowiedniej kolejności. Odczytują hasło „tolerancja”. Nauczyciel przedstawia cel i temat zajęć.

2. Praca poznawcza

a. Obserwacja

- Uczniowie słuchają opowiadania a następnie udzielają odpowiedzi do tekstu, np.
  - Co zauważyły dzieci na podwórku?
  - Czyje ślady znaleźli na dworze?
  - Jak zachowywały się małe dzieci wobec niepełnosprawnego kolegi?
  - Jak czuł się niepełnosprawny kolega?
  - Jak zachowywali się starsi chłopcy?

Propozycja tekstu dla nauczyciela:

„Pewnego dnia na podwórku pojawiły się tajemnicze ślady. Byliśmy ciekawi skąd się wzięły więc poszliśmy wzdłuż czterech biegnących obok siebie ścieżek. Kończyły się przed domem, do którego niedawno wprowadzili się nowi właściciele. Staliśmy tam dłuższy czas, ale nie udało nam się rozwiązać tej zagadki.

Na drugi dzień postanowiliśmy kontynuować nasze obserwacje. Tym razem śladów było już znacznie więcej. Jeden trop prowadził na plac zabaw. Zaczęliśmy iść w tym kierunku. W pewnym momencie usłyszeliśmy głośne śmiechy: „E, taki duży i nie umie chodzić!”, „Wstyd. Mała dzidzia!” „Nawet w piasku nie może się bawić!”. Gdy dotarliśmy na miejsce zobaczyliśmy jak małe dzieci śmieją się z kogoś, kto siedzi na wózku inwalidzkim. Podeszliśmy bliżej. Chłopiec płacząc prosił mamę przez telefon „Mamo, przyjdź proszę, nie chcę być już dłużej na podwórku”.

Gdy skończył rozmawiać podeszliśmy do niego, przedstawiliśmy się. Powiedzieliśmy, że w naszej klasie jest niepełnosprawna dziewczynka i kiedyś zachowywaliśmy się dokładnie tak samo jak te małe dzieci. Dopiero pani nam wyjaśniła, że nie wszystkie dzieci rodzą się zdrowe, a my powinniśmy im pomagać. I już więcej się nie śmieliśmy z Kasi. Okazało się, że ona ma niesamowite pomysły i tak jak my uwielbia grać na komputerze. Chłopiec uśmiechnął się.”

- Uczniowie udzielają odpowiedzi na pytania nauczyciela i wymyślają zakończenie opowiadania udzielając odpowiedzi na pytanie: Co się wydarzyło kiedy po niepełnosprawnego chłopca przyszła mama?
- Nauczyciel prezentuje uczniom ilustracje przedstawiające ludzi różniących się kolorem skóry, wzrostem, ubiorem, osoby niepełnosprawne. Uczniowie opisują ilustracje zwracając uwagę na cechy zewnętrzne przedstawionych osób, porównują je ze swoim wyglądem.
- Nauczyciel zwraca uwagę uczniów na fakt, że każdy z nas jest inny: ludzie mogą się różnić nie tylko kolorem skóry czy wzrostem, ale także cechami charakteru, językiem mówionym, zainteresowaniami. My nie możemy mówić o nich, że są od nas gorsi, są inni. Nazywa taką postawę „tolerancją”.

b. Kojarzenie

- Uczniowie wnioskujeją na podstawie wysłuchanego opowiadania i rozmów, że różnice w wyglądzie czy zachowaniu nie oznaczają, że kto jest od nas gorszy. Opisują cechy postawy tolerancyjnej, nauczyciel zapisuje wnioski na tablicy np.:
  - Nie oceniamy innych.
  - Nie krytykujemy postępowania innych.
  - Nie musimy zgadzać się ze wszystkim co mówią inni, ale szanujemy i akceptujemy zdanie innych.

3. Ekspresja

- Nauczyciel proponuje zabawę „Lustro”. Uczniowie dobierają się parami. Jedna osoba w parze jest lustrem i naśladuje ruchy drugiej osoby. Po chwili następuje zmiana. W trakcie zabawy nauczyciel może odtwarzać muzykę klasyczną.
- Uczniowie siadają w kole. Wskazana osoba mówi, co lubi robić, na przykład: „Lubię jeździć na rowerze”. Kolejna osoba zaprzecza, mówiąc na przykład: „Ja nie lubię jeździć na rowerze, ja lubię chodzić na spacer”. Na koniec uczniowie rozmawiają o kulturze dialogu: każdy może mieć własne zdanie – ważne, by wyrażał je w sposób kulturalny i szanował wypowiedzi innych.

- Uczniowie otrzymują karty pracy nr 2. Czytają uważnie wypowiedzi dzieci. Wyszukują wspólne zajęcie dla wszystkich dzieci. Nauczyciel zwraca uwagę, że pomimo różnicy w wyglądzie zewnętrznym, przy bliższym poznaniu (np. zainteresowań) może się okazać, że lubimy w podobny sposób spędzać wolny czas lub jeść takie same potrawy.
- Uczniowie wypełniają kartę pracy nr 3, wybierają trzy ulubione przedmioty, a następnie porównują swój wybór z pozostałymi uczniami. Wnioskują, że nawet jeśli kolega wybrał inne przedmioty to nie znaczy, że jest gorszy – ma po prostu inne upodobania, które my szanujemy.
- Zabawa: „Orkiestra bez dyrygenta”. Nauczyciel odtwarza nagranie z dowolnie wybranym utworem. Uczniowie wymieniają nazwy instrumentów, które usłyszeli w nagraniu. Nauczyciel uświadamia uczniom, że choć instrumenty różnią się między sobą, to jednak grają wspólnie jeden utwór według ustalonych zasad. Uczniowie siadają w kole, łąpią się za ręce. Zaczynają kołysać się w prawo i w lewo. Nauczyciel nie ingeruje w sposób poruszania się, uczniowie nie używając słów, wypracowują jednostajny, harmonijny rytm.

4. Podsumowanie zajęć

- Uczniowie opisują właściwe postawy wobec odmienności.
- Uczniowie kolejno kończą zdanie: „Dziś na zajęciach podobało mi się/nie podobało mi się...”. Pozostałe osoby nie komentują wypowiedzi kolegów.

Opracowała: mgr Monika Dąbkowska,

Członek Rady Programowej